

21–22 Lutego 2025 r.
Warszawska Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych
Ul. Żelazna 59, VII piętro,
00-848 Warszawa

Dzień I – bezpłatna konferencja

08:00–09:00	REJESTRACJA UCZESTNIKÓW I WYSTAWA FIRM
08:50–09:00 (10')	Otwarcie konferencji
09:00–10:30 (90')	SESJA I
09:00–09:45 (30'+15')	Wybór optymalnego dostępu naczyniowego
09:45–10:30 (30'+15')	Zwiększanie skuteczności wprowadzania i utrzymania krótkich kaniul obwodowych
10:30–11:15 ☕	PRZERWA KAWOWA
11:15–12:45 (90')	SESJA II
11:15–12:00 (30'+15')	Zapobieganie powikłaniom związanym z prowadzeniem infuzji
12:00–12:45 (30'+15')	Bezpieczna obsługa długoterminowych dostępu naczyniowych
12:45–13:05 (20')	Wkłucia pośrednie Midline i systemy bezigłowe <i>Wykład sponsorowany firmy Vygon</i>
13:05–13:35 ☕	PRZERWA KAWOWA
13:35–15:05 (120')	SESJA III
13:35–14:20 (30'+15')	Kaniulacja i prowadzenie infuzji w warunkach ograniczonych zasobów
14:20–14:50 (30')	Terapia infuzyjna – bezpieczna dla pacjenta i użytkownika, efektywna finansowo dla szpitala <i>Wykład sponsorowany firmy Fresenius Kabi</i>
14:50–15:35 (30'+15')	Budowanie i funkcjonowanie zespołów dostępu naczyniowych
15:35–15:50	PODSUMOWANIE. ZAKOŃCZENIE KONFERENCJI

ORGANIZATORZY

ABSTRAKTY WYKŁADÓW

WYBÓR OPTYMALNEGO DOSTĘPU NACZYNIOWEGO

Wybór odpowiedniego dostępu dożylnego jest kluczowym elementem opieki nad pacjentem, szczególnie w kontekście leczenia wymagającego podania leków dożylnych, płynoterapii lub żywienia pozajelitowego. Optymalny dobór rodzaju dostępu dożylnego – od obwodowych do centralnych cewników dożylnych – zależy od wielu czynników, takich jak stan pacjenta, przewidywany czas trwania terapii, charakter podawanych roztworów oraz preferencje pacjenta. Zastosowanie zasad „właściwy dostęp dla właściwego pacjenta we właściwym czasie” jest niezbędne dla zminimalizowania ryzyka powikłań, takich jak infekcje związane z dostępem naczyniowym, zapalenia i zakrzepicy żył oraz uszkodzenia tkanek związanych z wynaczynieniem. Wdrażanie odpowiedniej strategii zwiększa komfort pacjenta i optymalizację kosztów opieki zdrowotnej. Wybór ten powinien opierać się na współpracy interdyscyplinarnej zespołu, który uwzględni wszystkie aspekty kliniczne i indywidualne potrzeby pacjenta. Dzięki temu można zwiększyć skuteczność terapii, poprawić wyniki leczenia i skrócić czas hospitalizacji. Podejście takie, z zastosowaniem najnowszych wytycznych i technologii, odgrywa istotną rolę w poprawie jakości opieki medycznej oraz w budowaniu standardów bezpiecznej terapii dożylniej.

ZWIĘKSZANIE SKUTECZNOŚCI WPROWADZANIA I UTRZYMANIA KRÓTKICH I DŁUGICH KANIUL OBWODOWYCH

Wprowadzenie i utrzymanie krótkich i długich kaniul obwodowych to jedne z najczęstszych procedur wykonywanych w opiece zdrowotnej, lecz często wiążą się z wysokim ryzykiem niepowodzenia podczas pierwszej próby kaniulacji, co może skutkować dodatkowymi nakłuciami, bólem i dyskomfortem pacjenta. Skuteczność tych działań wymaga zintegrowanego podejścia opartego na najlepszych praktykach klinicznych, odpowiednim doborze sprzętu oraz edukacji personelu medycznego. Kluczowymi czynnikami wpływającymi na sukces procedury są: właściwa ocena pacjenta, dobór odpowiedniego rozmiaru kaniuli, zastosowanie aseptycznej techniki wprowadzenia oraz odpowiednie zabezpieczenie i stabilizacja kaniuli. Wprowadzenie technologii wspomagających, takich jak ultrasonografia, może zwiększyć skuteczność w przypadkach trudnych dostępów żylnych, poprawiając komfort pacjenta i zmniejszając ryzyko niepowodzenia przy pierwszej próbie. Systematyczna edukacja i szkolenie personelu, w tym regularne przypomnienia o zasadach aseptyki i oceny miejsca wprowadzenia kaniul, mogą znacząco obniżyć wskaźnik powikłań. Wdrażanie strategii opartej na dowodach oraz monitorowanie efektywności i powikłań są kluczowe dla utrzymania wysokiej jakości opieki, co zmniejsza potrzebę powtarzania procedur, obniża koszty leczenia oraz poprawia doświadczenia pacjenta, prowadząc do lepszych wyników zdrowotnych i wyższej jakości opieki.

ZAPOBIEGANIE POWIKŁANIOM ZWIĄZANYM Z PROWADZENIEM INFUZJI

Zapobieganie powikłaniom związanym z prowadzeniem infuzji wymaga kompleksowego podejścia obejmującego dobór odpowiedniego sprzętu, stosowanie systemów infuzyjnych zamkniętych oraz prawidłowe zarządzanie lekami. Podawanie leków z uwzględnieniem ich charakterystyki chemicznej i sposobu w jaki oddziałują na naczynia jest kluczowe do zrozumienia sensu bezpiecznego ich stosowania. Dodatkowo, w przypadku podawania środków drażniących odpowiedni dobór leków oraz ich rozcieńczenie mogą zapobiegać powikłaniom, w tym minimalizując ryzyko uszkodzenia tkanek. Regularne szkolenie personelu w zakresie techniki stosowania sprzętu infuzyjnego, ocena miejsca wkłucia oraz monitorowanie potencjalnych objawów niepożądanych odgrywają kluczową rolę w redukcji powikłań. Zastosowanie wytycznych i najlepszych praktyk dotyczących aseptyki i pielęgnacji linii naczyniowej jest kluczowe dla bezpieczeństwa pacjenta. Wdrażanie procedur opartych na dowodach naukowych nie tylko poprawia wyniki leczenia, ale także zwiększa komfort pacjenta i obniża koszty opieki zdrowotnej poprzez zmniejszenie liczby powikłań związanych z prowadzeniem infuzji.

ORGANIZATORZY

ABSTRAKTY WYKŁADÓW

BEZPIECZNA OBSŁUGA DŁUGOTERMINOWYCH DOSTĘPÓW NACZYNIOWYCH

Wzrost liczby pacjentów wymagających długoterminowego dostępu naczyniowego stanowi wyzwanie dla systemu ochrony zdrowia. Rozwiązania takie jak cewniki centralne tunelizowane, porty naczyniowe czy PICC są nieodzowne w leczeniu przewlekłym, onkologii czy żywieniu pozajelitowym. Jednak wątpliwości dotyczące kompetencji klinicystów w zakresie ich obsługi mogą prowadzić do błędów, powikłań infekcyjnych oraz ograniczonej dostępności procedur. Kluczowym aspektem jest edukacja personelu medycznego i wdrażanie standardowych procedur, które zapewnią bezpieczeństwo pacjentów oraz skuteczność terapii. Kompetencje klinicystów powinny obejmować nie tylko zakładanie i pielęgnację dostępu, ale także ocenę jego funkcjonalności oraz szybkie rozpoznawanie powikłań. Wypełnieniem tej luki mogą być szkolenia praktyczne, algorytmy postępowania oraz interdyscyplinarna współpraca zespołów medycznych. Standaryzacja i poprawa dostępności wiedzy na temat długoterminowych dostępu naczyniowych może znacząco zmniejszyć liczbę powikłań i poprawić wyniki leczenia pacjentów. Ujednolicenie zasad ich stosowania stanowi klucz do efektywnej i bezpiecznej terapii, minimalizując ryzyko związane z ich użytkowaniem.

KANIULACJA I PROWADZENIE INFUZJI W WARUNKACH OGRANICZONYCH ZASOBÓW

W warunkach ograniczonych zasobów skuteczna kaniulacja i bezpieczne prowadzenie infuzji stanowią wyzwanie, wymagające od personelu medycznego elastyczności, doświadczenia oraz ścisłego przestrzegania dobrych praktyk. Kluczową rolę w tym procesie odgrywa pielęgniarka, której umiejętności decydują o skuteczności procedury, minimalizacji powikłań i komforcie pacjenta. Niedobór wysokiej jakości sprzętu, taki jak niskiej jakości kaniule, ograniczony dostęp do środków dezynfekcyjnych czy brak systemów zamkniętych, utrudnia pracę, ale nie wyklucza możliwości zapewnienia bezpiecznej terapii. Poprawna technika nakłucia, właściwy dobór miejsca kaniulacji oraz dbałość o stosowanie ANTT mogą znacząco zmniejszyć ryzyko infekcji i powikłań zakrzepowych. W takich warunkach istotne staje się również optymalne zarządzanie dostępnymi zasobami oraz edukacja personelu w zakresie strategii kompensacyjnych, takich jak improwizowane metody stabilizacji kaniuli czy alternatywne sposoby podawania płynów. Pomimo trudności, przestrzeganie standardów opartych na wiedzy i doświadczeniu pielęgniarek pozwala na realizację bezpiecznej infuzji nawet w warunkach deficytu materiałowego, podkreślając ich kluczową rolę w procesie terapeutycznym.

BUDOWANIE I FUNKCJONOWANIE ZESPOŁÓW DOSTĘPÓW NACZYNIOWYCH

Zespoły dostępu naczyniowych (ang. Vascular Access Teams, VAT) odgrywają kluczową rolę w zapewnieniu bezpiecznego i skutecznego dostępu naczyniowego u pacjentów hospitalizowanych i ambulatoryjnych. W oparciu o wytyczne Infusion Nurses Society (INS) ich działalność koncentruje się na wyborze odpowiedniego dostępu, technice kaniulacji, prewencji powikłań oraz edukacji personelu medycznego. Tworzenie VAT wymaga interdyscyplinarnego podejścia, jednak fundamentem zespołu są pielęgniarki wyspecjalizowane w terapii infuzyjnej. INS podkreśla znaczenie standaryzacji procedur, wykorzystania nowoczesnych technologii (np. ultrasonografii przy kaniulacji) oraz stosowania strategii redukcji ryzyka infekcji, takich jak antyseptyka, zamknięte systemy infuzyjne i odpowiednia pielęgnacja dostępu. Funkcjonowanie VAT przynosi korzyści w postaci zmniejszenia liczby powikłań, poprawy efektywności leczenia oraz optymalizacji kosztów hospitalizacji. Kluczowe jest także ciągłe doskonalenie zespołu poprzez szkolenia zgodne z aktualnymi wytycznymi. Wdrożenie modelu VAT opartego na standardach INS pozwala na podniesienie jakości opieki nad pacjentami wymagającymi dostępu naczyniowego, minimalizując ryzyko powikłań i poprawiając wyniki terapeutyczne.

ORGANIZATORZY

Dzień II – warsztaty „Infuzyjna Praktyka Kliniczna”

8:30–9:00	REJESTRACJA UCZESTNIKÓW				
9:00–10:00	CASE STUDY (WARSZTAT DLA WSZYSKICH)				
10:00–10:05	Przerwa 5'				
	GRUPA I	GRUPA II	GRUPA III	GRUPA IV	GRUPA V
10:05–11:05	Porty	Sonoanatomia	Kaniulacja	Dostępy	Opatrunki
11:05–11:10	Przerwa 5'				
11:10–12:10	Opatrunki	Porty	Sonoanatomia	Kaniulacja	Dostępy
12:10–12:40	Przerwa 30'				
12:40–13:40	Dostępy	Opatrunki	Porty	Sonoanatomia	Kaniulacja
13:40–13:45	Przerwa 5'				
13:45–14:45	Kaniulacja	Dostępy	Opatrunki	Porty	Sonoanatomia
14:45–14:50	Przerwa 5'				
14:50–15:50	Sonoanatomia	Kaniulacja	Dostępy	Opatrunki	Porty
15:50–16:00	PODSUMOWANIE I ZAKOŃCZENIE WARSZTATÓW				

Szczegóły warsztatów:

INFUZYJNA PRAKTYKA KLINICZNA

WARSZTATY PROWADZONE W GRUPACH PO 10 OSÓB, ZAJĘCIA ROTACYJNE

PROFESJONALNA OBSŁUGA PORTÓW NACZYNIOWYCH – PRAKTYKA I DOSKONALENIE UMIEJĘTNOŚCI

Prowadzący: Artur Szymczak

Podczas warsztatu uczestnicy zdobędą praktyczne umiejętności związane z obsługą portów naczyniowych, począwszy od prawidłowego przygotowania stanowiska pracy, przez technikę bezpiecznego wprowadzania i usuwania igieł, po zarządzanie potencjalnymi powikłaniami. Program obejmuje szczegółowy trening w zakresie:

- Zakładania i usuwanie igły Hubera;
- Sprawdzania przepływu i drożności portu;
- Podawania leków oraz przetaczania płynów;
- Prawidłowej pielęgnacji portu.

Warsztat jest skierowany do osób, które chcą doskonalić swoje umiejętności w pracy z pacjentami posiadającymi porty naczyniowe, a ćwiczenia praktyczne będą prowadzone na fantomach i przy użyciu sprzętu jednorazowego, co pozwoli na naukę w realistycznych warunkach klinicznych.

INFUZYJNA PRAKTYKA KLINICZNA

WARSZTATY PROWADZONE W GRUPACH PO 10 OSÓB, ZAJĘCIA ROTACYJNE

SONOANATOMIA W PRAKTYCE

Prowadzący: Bartosz Sadownik

Warsztat jest przeznaczony dla osób chcących poszerzyć swoje umiejętności w zakresie ultrasonograficznego obrazowania struktur anatomicznych, szczególnie przydatnych podczas procedur naczyniowych. Pod okiem specjalistów uczestnicy zapoznają się z technikami stosowania ultrasonografii do identyfikacji i oceny naczyń krwionośnych, co pozwala na zwiększenie precyzji i bezpieczeństwa zabiegów. Program warsztatu obejmuje:

- **Podstawy sonoanatomii naczyń krwionośnych** – omówienie charakterystycznych cech naczyń oraz identyfikacja kluczowych struktur anatomicznych pod kontrolą ultrasonografii;
- **Praktykę obrazowania naczyń głównych i obwodowych** – techniki lokalizacji żył i tętnic, z uwzględnieniem różnic w obrazowaniu u pacjentów o różnej budowie anatomicznej;
- **Diagnostykę komplikacji naczyniowych** – identyfikacja ewentualnych powikłań, takich jak zakrzepy, dzięki obrazowaniu ultrasonograficznemu.

Warsztat opiera się na praktycznych ćwiczeniach przy użyciu nowoczesnego sprzętu ultrasonograficznego, co pozwala uczestnikom na nabycie pewności w wykonywaniu zabiegów przy wsparciu ultrasonografii.

KANIULACJA Z WYKORZYSTANIEM ULTRASONOGRAFII – PRECYZJA I BEZPIECZEŃSTWO W PRAKTYCE KLINICZNEJ

Prowadzący: Maciej Latos

Warsztat dedykowany jest osobom chcącym udoskonalić swoje umiejętności w precyzyjnym zakładaniu kaniul przy wsparciu ultrasonografii. Dzięki praktycznym ćwiczeniom uczestnicy nauczą się korzystać z ultrasonografii w czasie rzeczywistym, co pozwoli im na zwiększenie bezpieczeństwa pacjentów i minimalizację ryzyka komplikacji. Program warsztatu obejmuje:

- **Precyzyjne wprowadzanie kaniuli pod kontrolą USG** – nauka technik „in-plane” i „out-of-plane” prowadzenia igły, zapewniających dokładność i minimalizujących ryzyko uszkodzenia sąsiadujących struktur.

Zajęcia prowadzone będą na fantomach i modelach z użyciem nowoczesnych aparatów USG, aby umożliwić uczestnikom pełne opanowanie umiejętności kaniulacji z wykorzystaniem ultrasonografii w realistycznych warunkach klinicznych.

INFUZJA I PRAWIDŁOWE BUDOWANIE LINII NACZYNIOWEJ – ANALIZA PRZYPADKÓW

Prowadzący: Marcei Solecki

Celem warsztatu jest dostarczenie uczestnikom praktycznych umiejętności i wiedzy niezbędnej do bezpiecznego prowadzenia infuzji oraz budowania efektywnych linii naczyniowych w codziennej praktyce klinicznej. Warsztat obejmuje analizę rzeczywistych przypadków, dzięki czemu uczestnicy mogą zrozumieć różnorodne sytuacje kliniczne i wyzwania, jakie napotykają w pracy z liniami naczyniowymi. Warsztat będzie prowadzony przez doświadczonych praktyków i skupi się na:

- **Doborze odpowiednich cewników oraz zestawów do infuzji w zależności od potrzeb pacjenta;**
- **Prawidłowej technice budowy linii naczyniowej, z uwzględnieniem zasad aseptyki i zapobiegania infekcjom;**
- **Zapewnieniu ciągłości infuzji przy zachowaniu minimalnej liczby interwencji.**

Warsztat skierowany jest do pielęgniarek, ratowników medycznych, studentów medycyny i lekarzy, a jego praktyczny charakter umożliwi uczestnikom zdobycie doświadczenia w kontrolowanych warunkach, co przełoży się na wyższą jakość opieki nad pacjentem w ich codziennej pracy.

INFUZYJNA PRAKTYKA KLINICZNA

WARSZTATY PROWADZONE W GRUPACH PO 10 OSÓB, ZAJĘCIA ROTACYJNE

BEZPIECZNY DOSTĘP: BUDOWA I OPTYMALIZACJA LINII NACZYNIOWYCH – SYSTEMY BEZIGŁOWE I TECHNIKI MOCOWANIA

Prowadzący: Gabriela Świętochowska

Warsztat poświęcony jest nowoczesnym metodom budowy oraz zabezpieczania dostępu naczyń, ze szczególnym uwzględnieniem systemów bezigłowych oraz zaawansowanych opatrunków mocujących. Uczestnicy zapoznają się z charakterystyką różnych typów dostępu naczyń oraz dowiedzą się, jak dobrać odpowiednie systemy i opatrunki w zależności od potrzeb klinicznych pacjenta. W programie warsztatu:

- Przegląd typów dostępu naczyń – wskazania, zastosowanie i kryteria doboru;
- Praktyczne aspekty korzystania z systemów bezigłowych: bezpieczeństwo, zasady użytkowania i zapobieganie infekcjom;
- Techniki mocowania linii naczyń – przegląd opatrunków mocujących i ich zalety w kontekście ochrony miejsca wkłucia oraz komfortu pacjenta;
- Warsztaty praktyczne, umożliwiające nabycie umiejętności prawidłowego zabezpieczania i pielęgnacji linii naczyń.

Warsztat dedykowany jest personelowi medycznemu, który w swojej pracy codziennie mierzy się z wyzwaniami związanymi z bezpiecznym dostępem naczyniowym, i pragnie podnieść jakość opieki poprzez stosowanie najnowszych technologii i sprawdzonych technik zabezpieczania dostępu.

ORGANIZATORZY